

"Jo kauan on tämä maamme ollut huonoissa käsissä ja nyt viimein on kuningas menettänyt järkensä täydellisesti", sanoi lyhyehkö mustiin pukeutunut nainen, "Hän on linnoitautunut Autiotupaan ja sinne ei kukaan pääse kuten me kaikki tiedämme". Autiotupa oli pieni mökki laakson pohjalla, kielletyn laakson, ja kuten jo mainittu on niin sinne ei vain kertakaikkiaan pääse. Sillä siellä on voimien lähde, jonka avulla kaikkein pienimmästäkin loitsusta voi tulla erittäin vahva, ja kuningashan oli jo valmiiksi todella taitava loitsujen langettelija. "Kaikkeksi onneksemme, on tähän pieneen joukkoomme liittynyt kauan kadoksissa ollut legenda" jatkoi nainen "Hän on se valittu jonka piilevistä voimista tiedämme vain sen että ne ovat mahtavammat kuin edes voimien lähde ja kuningas yhdessä". Tätä sanoessaan hänen kasvoillensa levisi hymy. "Ja vaikka toivo kuninkaan voittamisesta onkin pieni jopa valitun avulla niin se on kumminkin olemassa, ja nyt esittelen hänet teille: Laina!" Siinä tuli merkkini, nousin lavalle ja hymyilin, yleisö katsoi odottavasti lavalle ja yhtäkkiä katosta alkoi sadella kipinöitä. Aplodeille ei tuntunut tulevan loppua lainkaan, ja minä joudin kärsimään koko ajan. Kun kaikki oli ohi ja oltiin turvallisesti taas verhon takana hymyilin Lainaan päin, "En ollut odottanut että tästä tehtäisiin tällainen show", sanoin ja lisäsin hieman pilkallisesti, "oletko muuten vielä saanut niitä legendaarisia voimiasi toimimaan oi valittu?" Hän katsoi minua närkästyneesti "En minä tätä valinnut, kuules Rose, sinunhan tässä pitäisi olla vastuussa, oletthan palvelijani". Nyt oli minun vuoroni olla närkästynyt "Ja paras kaverisi, ettäs tiedät sen". Nauroimme yhteen ääneen, vielä ei ollut sota alkanut, emmekä me tienneet mikä meitä odotti, pian emme enää nauraisi, ainakaan yhdessä.